

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. С., 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Николай З. Петров

при участието на секретаря Екатерина Вл. Баракова
като разгледа докладваното от Николай З. Петров Административно
наказателно дело № 20231870200470 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление №23-0338-000288/19.07.2023г.,
издадено от Началник РУ-С. при ОД на МВР-С., с което на Р. Б. А. с ЕГН
***** от с.Г. е наложено административно наказание "Глоба" в размер
на 200/двеста/ лева на основание чл.179, ал.2. пр.1 от ЗДВП за нарушение на
чл.20, ал.2 от ЗДВП, както и административно наказание "Глоба" в размер на
100/сто/ лева е лишаване от право да управлява МПС за срок от 1/един/месец
за нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДВП на основание чл.175, ал.1, т.5 от
ЗДВП.

Жалбоподателят, оспорва наказателното постановление като
незаконосъобразно и моли да бъде отменено. В съдебно заседание се
представява от адв.В. Н., който излага доводи по същество защо следва да се
отмени наказателното постановление. Моли за разноси съгласно договора за
правна помощ, представен по делото.

Въззиваемата страна Началник на РУ-С. не изпраща представител и в
придружително писмо изпращащо преписката в случай на прекомерност моли
възнаграждението за защитник да бъде намалено.

С.ския районен съд, след като взе предвид събраните по делото

доказателства и наведените от жалбоподателя доводи и съображения, намери за установено от фактическа страна следното:

На 27.01.2023г. около 23.50 часа в гр.С. на ул.П. на кръстовището с ул.О. станало ПТП между лек автомобил БМВ *** * с рег. номер ** ***** ** и друго МПС, неописано в АУАН и НП.В този момент на работа били полицейските служители св.Д. и св.В., които отишли на местопроизшествието. Там не открили водача на БМВ-то, който автомобил според актосъставителя в нарушил правилата за движение и е виновен за настъпилото ПТП. Според актосъставителя водач на автомобила БМВ бил жалбоподателя А., тъй като той се води собственик на автомобила. Свидетеля Д. изрично заяви и че А. не е установен на мястото на ПТП. Същевременно не е посочван и от други лица. Актът срещу А., който бил търсен по телефон, но не бил открит е съставен ден след това на 28.01.2023г. в отсъствие на нарушителя и без да е поканен за съставянето му. С акта на А. били вменени две нарушения по чл.20, ал.2 от ЗДВП, движение с несъобразена с пътните условия скорост и по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДВП за това че след реализирано от него ПТП напуснал мястото на произшествието без да установи последиците от ПТП. Междувременно обаче на Р. А. вече бил заложил автомобила си автомобил БМВ *** * с рег. номер ** ***** ** в заложна къща със собственик св.Л. И.. Същия приел автомобила като залог през месец септември 2022г. и малко след това го предал св.В. В., който от своя страна го продал на трето лице през месец ноември 2022г.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН срещу съставения АУАН не били депозирані възражения и впоследствие въз основа на съставения АУАН е издадено процесното наказателно постановление.

За да приеме тази фактическа обстановка съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели, а именно актосъставителя Д. и св.В.-частично и изцяло показанията на св.И. и В., които на практика се припокриват и напълно кореспондират с писмените доказателства по делото, неоспорени от страните, както и фактически с гласните доказателства.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради

което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна. За да достигне до този извод, настоящият съдебен състав съобрази следното:

Съдът не възприема описаната в АУАН и НП фактическа обстановка и намира, че същата не се подкрепя по недвусмислен начин от събраните по делото писмени доказателства, нито от показанията на актосъставителя и свидетеля по акта които смятат че Р. А. е извършил нарушение на процесната дата.Актосъставителя Д. заяви пред съда че не е установил А. като водач на автомобила, а му е съставил АУАН тъй като той е собственик на автомобила.Същото заяви и свидетеля В., от показанията на който се установи че не е установено кой в водач на автомобила виновен за ПТП, а в тази ситуация са решили да се състави АУАН на собственика.

Така описаното от двамата полицейски служители, че не са установили А. да управлява автомобила фактически напълно кореспондира с показанията на другите двама свидетели И. и В. от който пък безспорно се установи, че от месец септември 2022г. горесцитираното МПС вече не е било във владение на жалбоподателя А..

Преценейки в съвкупност гласните доказателства съдът достигна до безспорния логичен извод, че на 27.01.2023г. Р. А. не е управлявал лек автомобил БМВ *** * с рег. номер ** ***** **, съответно не е извършил и вменените му с АУАН и НП нарушения по ЗДВП.

За пълнота съдът следва да отбележи и че в хода на производството се е стигнало до особено съществено нарушение на процесуалните правила на ЗАНН, конкретно чл.40, ал.1 и сл. от ЗАНН според който актът се съставя в присъствие на нарушителя, или в негово отсъствие след като е надлежно поканен.В случая това не се е случило тъй като нарушенията са извършени в 23.50ч. на 27.01.2023г. и още на следващия ден 28.01.2023г. е съставен АУАН.Единствено според показанията на св.Д. е направен опит А. да бъде намерен по телефон фигуриращ в масивите на МВР, но дали е актуален този телефон няма никакви данни.Отделно от това в случай, че нарушителя не е намерен по телефон следва да се положат усилия същия да се призове по някой от редовните способи по чл.178 от НПК, който е субсидиарно приложим за неуредените в ЗАНН въпроси.Това не е сторено и съставянето на акта в отсъствие на нарушителя в случая съставлява особено съществено

процесуално нарушение довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице и това само по себе си води до незаконосъобразност на наказателното постановление и е самостоятелно основание за неговата отмяна.

В случая обаче, както вече изтъкна съдът не се доказва жалбоподателя А. изобщо да е извършил вмененото му нарушение и като по-силно реабилитиращо основание именно на въз основа него съдът следва да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно.

Ето защо се явява безпредметно съдът да изследва дали от обективна и субективна страна са осъществени елементите на фактическия състав на нарушенията по чл.20, ал.2 от ЗДВП и чл.123, ал.1, т.1 от ЗДВП, както и да обсъжда размера на наложените глоби по съответните санкционни норми.

При този изход на спора на основание новелата на чл. 63, ал.3 ЗАНН жалбоподателят има право на разноски. В случая същите са дължими изцяло в пълния им размер от 700лева тъй като заплатения адвокатски хонорар е малко над минимума в наредбата от 400лева. Освен това по делото продължило в две съдебни заседания бяха разпитани 4-ма свидетели, а и защита освен за наложени глоби за две наказания като материална стойност беше осъществена и за друго по вид наказание лишаване от права.

С оглед така изложеното наказателното постановление се явява незаконосъобразно и като такова трябва да бъде отменено, поради което и на основание 63, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-0338-000288/19.07.2023г., издадено от Началник РУ-С. при ОД на МВР-С., с което на Р. Б. А. с ЕГН ***** от с.Г. е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 200/двеста/ лева на основание чл.179, ал.2. пр.1 от ЗДВП за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДВП, както и административно наказание "Глоба" в размер на 100/сто/ лева е лишаване от право да управлява МПС за срок от 1/един/месец за нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДВП на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДВП като **незаконосъобразно**.

ОСЪЖДА ОД на МВР-С. да заплати на Р. Б. А. с ЕГН ***** от с.Г. сумата от 700/седемстотин/ лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред Районен съд С..

Решението не е окончателно и подлежи на касационно обжалване по

реда на АПК пред Административния съд-С. Област в 14 - дневен срок от получаване на съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – С.: _____